

بررسی ارتباط دیابت بارداری با سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک، در زنان مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی شهر تهران 1385-1378

آرزو پیرک^{1*}، زهرا عطاردی کاشانی¹، فاطمه آذرکیش¹، تهمنه صالحیان¹، حمید حقانی²، زینب پارسا نیا³، حسین احمد زاده⁴

1) گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی ایران شهر، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

2) گروه پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سمنان

3) گروه آمار، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

4) گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

تاریخ پذیرش: 88/10/1

تاریخ دریافت: 87/4/15

چکیده

مقدمه: دیابت بارداری شایع ترین اختلال متابولیک دوران بارداری است که موجب بروز عوارض در مادر و جنین می گردد. بنابراین شناخت عوامل خطر ساز دیابت بارداری از اهمیت زیادی برخوردار می باشد زیرا با شناخت این عوامل می توان برنامه های غربالگری را در زنان مستعد انجام داده و با تشخیص به موقع و کنترل مناسب قند خون از ایجاد عوارض در مادر و جنین پیشگیری نمود. این پژوهش باهدف تعیین ارتباط دیابت بارداری با سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک انجام گرفت.

مواد و روش ها: این تحقیق به صورت موردی-شاهدی در زنان باردار مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی شهید اکبرآبادی شهر تهران در فاصله سال های 1385-1387 انجام گرفت. زنان شرکت کننده در پژوهش 188 نفر بودند که 94 نفر در گروه مورد(مبتلا به دیابت بارداری) و 94 نفر در گروه شاهد(غیر مبتلا به دیابت بارداری) قرار گرفتند و سپس سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در دو گروه مقایسه گردید. داده ها با نرم افزار SPSS و آزمون های تی تست، فیشر، کای دو، من ویتنی و odds ratio مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته های پژوهش: نتایج پژوهش نشان داد که دو گروه از نظر میانگین سنی، میزان تحصیلات، نمره آپگار و تعداد بارداری مشابه بودند ولی از نظر سابقه الیگومنوره، نوع زایمان، میانگین وزن نوزادان و سن بارداری و شاخص توده بدنی بین دو گروه اختلاف آماری معنی داری وجود داشت. همچنین نتایج نشان داد که بین زنان مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری از نظر سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک اختلاف آماری معنی داری وجود دارد. ($P=0/03$)

بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش که حاکی از ارتباط دیابت بارداری با سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک بود لازم است با انجام برنامه های غربالگری در زنانی که سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک دارند با تشخیص به موقع دیابت بارداری از عوارض مادری و جنینی آن پیشگیری نمود.

واژه های کلیدی: دیابت بارداری، سندرم تخمدان پلی کیستیک، غربالگری، زن باردار

*نویسنده مسئول: گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی ایران شهر، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

Email: arezopirak@yahoo.com

مقدمه

دیابت بارداری شایع ترین اختلال متابولیک دوران بارداری است که موجب بروز عوارض جدی در مادر و جنین می گردد، (1). بنابراین شناخت عوامل خطر ساز دیابت بارداری از اهمیت زیادی برخوردار می باشد زیرا با شناخت این عوامل می توان برنامه های غربالگری را در زنان مستعد انجام داده و با تشخیص به موقع و کنترل مناسب قند خون از ایجاد عوارض در مادر و جنین پیشگیری نمود. (2)

دیابت بارداری به درجاتی از اختلال تحمل گلوکز اطلاق می گردد که اولین بار در طی بارداری ایجاد شده و یا در این دوران تشخیص داده می شود. (3،4) شیوع دیابت بارداری در نژادها و اقوام مختلف متفاوت می باشد. در مطالعه ای که توسط دکتر لاریجانی و همکارانش در تهران انجام شد شیوع دیابت بارداری 4/5 در صد گزارش گردید، (5). مطالعه دیگری توسط دکتر صرام در مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی شهر تهران انجام شد در این مطالعه شیوع دیابت بارداری 6/5 درصد گزارش گردید، (6). شیوع دیابت بارداری در ایالات متحده آمریکا بین 1/4 تا 12/3 در صد گزارش شده است، (7). انگلستان شیوع دیابت بارداری را در ایالات متحده آمریکا 2 تا 3 درصد، در کشورهای اروپایی 5/2 درصد و در کشورهای آسیایی 10/9 در صد گزارش کرده است. (8) دیابت بارداری در 2 تا 3 در صد از بارداری ها ایجاد عارضه می نماید، (9). و با عوارض مادری و جنینی متعددی همراه می باشد از عوارض مادری می توان به پره اکلامپسی، پلی هیدروآمینوس، زایمان زودرس، صدمات کانال زایمانی و افزایش میزان سزارین اشاره نمود، (10،11). از عوارض جنینی می توان به ماکروزومی، مرگ داخل رحمی، مرگ بدون علت نوزاد، هیپوگلیسمی، هیپوکسمی، هیپر بیلی روبینیمی، پلی سیتی و سندرم زجر تنفسی دوره نوزادی اشاره نمود. (11،12)

به علت ایجاد عوارض متعدد مادری و جنینی که دیابت بارداری به همراه دارد لازم است توسط غربالگری در اسرع وقت تشخیص داده شود. برای تشخیص دیابت بارداری در مراحل اولیه آزمون های

غربالگری به روش تست تحمل گلوکز خوراکی انجام می شود. بدون انجام آزمون های غربالگری این بیماری ممکن است تشخیص داده نشده و موجب بروز عوارض جدی در مادر و جنین گردد، (5). غربالگری دیابت بارداری معمولاً در هفته 24-28 بارداری با 50 گرم گلوکز خوراکی انجام می شود. (1،13)

کالج زنان و مامایی آمریکا پیشنهاد کرد که تمام زنان باردار بدون در نظر گرفتن عوامل خطر ساز دیابت بارداری باید از نظر وجود این بیماری غربال شوند، (9). اما بسیاری از دانشمندان تاکید دارند که انجام آزمون های غربالگری دیابت بارداری باید در زمانی انجام شود که عوامل خطر ساز دیابت بارداری را دارا می باشند زیرا این روش از صرف هزینه های غیر ضروری جلوگیری خواهد نمود. (2)

عوامل خطر ساز متعددی برای ابتلا به دیابت بارداری شناخته شده است که مهم ترین آن ها سابقه فامیلی دیابت، سن بالا، چاقی، سابقه عوارض نامطلوب بارداری، تعداد بارداری بالا و نژاد غیر سفید پوست می باشد. (14)

مطالعات اخیر نشان داده است که علاوه بر عوامل خطر سازی که به آن ها اشاره شد سندرم تخمدان پلی کیستیک نیز یک عامل خطر ساز برای ابتلا به دیابت بارداری می باشد، (15). سندرم تخمدان پلی کیستیک شایع ترین اختلال آندوکرینی زنان در سنین باروری می باشد، (16). این بیماری با تخمدان های بزرگ کیستیک دوطرفه، آمنوره ثانویه یا الیگومنوره و نازایی مشخص می گردد، (17). سندرم تخمدان پلی کیستیک شایع ترین علت افزایش آندروژن و هیرسوتیسم است نزدیک به 70 درصد زنان مبتلا به این سندرم هیرسوتیسم دارند این افراد معمولاً چاق هستند چاقی خصوصاً وقتی همراه با سندرم تخمدان پلی کیستیک باشد موجب هیپرانسولینمی و مقاومت نسبت به انسولین و اختلال در تست های تحمل گلوکز می شود، (17،18). شیوع این سندرم به دلیل عدم وجود معیارهای تشخیصی واحد در مطالعات مختلف متفاوت می باشد. در بعضی از مطالعات که تشخیص این سندرم بر اساس معیارهای سونوگرافی بوده است شیوع آن 21 تا 22 در صد

مواد و روش ها

این پژوهش یک مطالعه مورد-شاهدی است که در آن ارتباط سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک و ابتلا به دیابت بارداری بررسی و تعیین گردید. این پژوهش بر روی 188 نفر از زنانی که در فاصله زمانی اردیبهشت ماه 1378 تا اسفند ماه 1385 در مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی زایمان نموده و پرونده آن ها در بخش بایگانی مرکز مورد نظر موجود بود انجام گرفت. 94 نفر در گروه مبتلا به دیابت بارداری و 94 نفر در گروه غیر مبتلا به دیابت بارداری قرار گرفتند. روش نمونه گیری در گروه مورد و شاهد به روش مستمر بود بدین صورت که نمونه گیری گروه مورد و شاهد در فاصله سال های 1385-1378 انجام شد. در صورت وجود معیارهای زیر در هر 2 گروه، نمونه از پژوهش حذف گردید؛ سابقه فامیلی دیابت شیرین در بستگان درجه اول (والدین، خواهر و برادر) سابقه دیابت بارداری، سابقه سقط، سابقه زایمان زودرس، سابقه مرده زایی، وزن بیشتر از 90 کیلوگرم مادر قبل از بارداری، سابقه تولد نوزاد با وزن بالای 4 کیلوگرم، تعداد حاملگی بالای 4، سابقه ناهنجاری های مادرزادی نوزاد، سابقه مرگ بدون علت نوزاد، هیپرپلازی مادرزادی آدرنال، تومورهای بدخیم تخمدان، سندرم کوشینگ، هیپوتیروئیدی، هیپرپرولاکتینمی.

ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش برگه ثبت اطلاعات بود که شامل 2 قسمت است قسمت اول مربوط به مشخصات دموگرافیک شامل سن، شغل، میزان تحصیلات و تعداد بارداری، قد و وزن قبل از بارداری، سابقه نازائی، مدت نازائی، نوع زایمان، آپگار نوزاد، وزن نوزاد، سن بارداری، وضعیت پرینه، فشارخون ایجاد شده در بارداری بود و قسمت دوم مربوط به سندرم تخمدان پلی کیستیک بود. که با توجه به اطلاعات موجود در پرونده (شامل علائم بالینی، نتایج آزمایشات و سونوگرافی) و با نظر پزشک متخصص زنان تشخیص داده شده بود. روش کار به این صورت بود که ابتدا با استفاده از جستجوی کامپیوتری و کارت های ویژه شماره پرونده بیماران مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری در اختیار پژوهشگر گذاشته شد

گزارش شده است، (19). در بعضی دیگر از مطالعات که الیگومنوره و هیپر آندروژنیسم به عنوان معیار تشخیص این سندرم در نظر گرفته شده است شیوع آن 9 درصد گزارش شده است، (20). سندرم تخمدان پلی کیستیک اکثراً با هیپر انسولینمی و مقاومت به انسولین همراه می باشد، (21). و از آنجائی که بارداری نیز باعث مقاومت به انسولین می شود بنابراین زنان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در طی بارداری در معرض ابتلا به پیشتری به دیابت بارداری می باشند. (22) مطالعات متعددی در مورد ارتباط بارداری با سندرم تخمدان پلی کیستیک انجام شده است. Radon و همکاران طی مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که زنان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در خطر افزایش اختلال تحمل گلوکز در طی بارداری هستند. (23)

Anttila و همکاران گزارش کردند که شیوع تخمدان های پلی کیستیک در زنانی که در طی بارداری مبتلا به دیابت بارداری بودند نسبت به زنان سالم بیشتر می باشد، (24). به علاوه احتمال ابتلا به دیابت بارداری یا اختلال تحمل گلوکز در طی بارداری در زنانی که مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک بوده اند و قبل از بارداری هیپرانسولینمی داشته اند بالاتر می باشد. (25)

با توجه به شیوع بالای دیابت بارداری در ایران و عوارض متعددی که این بیماری بر روی مادر و جنین دارد شناخت عوامل خطر ساز این بیماری دارای اهمیت خاصی می باشد زیرا با انجام آزمون های غربالگری در زنانی که عوامل خطر ساز را دارند می توان این بیماری را در مراحل اولیه تشخیص داده و با کنترل مناسب قند خون از عوارض این بیماری پیشگیری نمود. از طرفی محدود کردن آزمون های غربالگری به زنانی که دارای عوامل خطر ساز دیابت بارداری هستند از نظر اقتصادی مقرون به صرفه می باشد. بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط دیابت بارداری با سندرم تخمدان پلی کیستیک انجام شده است.

سپس پرونده ها توسط خود پژوهشگر جدا شده و اطلاعات لازم از پرونده های کامل که دارای معیارهای پذیرش نمونه بودند به دست آمد و در برگه ثبت اطلاعات ثبت گردید.

یافته های پژوهش با استفاده از نرم افزار SPSS تست های آماری فیشر، کای دو، تی تست، من ویتنی، odds ratio تجزیه و تحلیل گردید.

یافته های پژوهش

در بررسی واحدهای مورد پژوهش میانگین و انحراف معیار سن در گروه مبتلا به دیابت بارداری $28/7 \pm 4/6$ سال و در گروه غیر مبتلا به دیابت بارداری $28/9 \pm 4/2$ سال بود و نتایج آزمون تی دانشجویی نشان داد که بین گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری از نظر سن، اختلاف آماری معنی داری وجود ندارد.

اکثر افراد در هر دو گروه خانه دار بودند. از نظر تعداد بارداری بین گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری اختلاف آماری معنی داری وجود نداشت.

سابقه الیگوموره در زنان گروه مبتلا $28/7$ درصد و در گروه غیر مبتلا، $12/8$ درصد بود که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود. ($p=0/006$)

در گروه مبتلا بیشتر زنان سزارین شده بودند ($73/4$ درصد) در حالی که اکثر زنان گروه غیر مبتلا زایمان واژینال انجام داده بودند ($61/7$ درصد) بنابراین از نظر نوع زایمان بین گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری اختلاف آماری معنی داری وجود داشت. ($p=0/000$)

اکثر نوزادان در گروه مادران مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری نمره آپگار 7-10 داشتند (گروه مبتلا $90/4$ ، گروه غیر مبتلا $92/6$ درصد). میانگین و انحراف معیار وزن نوزادان در گروه مبتلا $3351 \pm 840/4$ گرم و در گروه غیر مبتلا $3078 \pm 628/2$ گرم بود که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود. ($p=0/001$)

میانگین سن بارداری بین گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری اختلاف آماری معنی داری نداشت. ($p=0/004$)

میانگین و انحراف معیار شاخص توده بدنی در گروه مبتلا $28/04 \pm 3/8$ کیلوگرم بر متر مربع و در گروه غیر

مبتلا $26/76 \pm 3/2$ کیلوگرم بر متر مربع بود که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود. ($p=0/015$)

در ارتباط با هدف اول پژوهش «تعیین و مقایسه سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در زنان مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری برحسب شاخص توده بدنی» نتایج نشان می دهد که در زنان مبتلا به دیابت بارداری که شاخص توده بدنی کمتر از 25 (طبیعی) داشتند، سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک $9/1$ درصد و در زنانی که شاخص توده بدنی 25-30 (اضافه وزن) داشتند، $12/5$ درصد و در زنانی که شاخص توده بدنی بیشتر از 30 (چاق) داشتند، $29/2$ درصد می باشد. این بدان معنی است که در زنان گروه مبتلا، که شاخص توده بدنی بالاتر از 30 داشتند، سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک بیشتر بود. (جدول 1) در گروه غیر مبتلا به دیابت بارداری، $3/3$ درصد از زنانی که شاخص توده بدنی کمتر از 25 (طبیعی) داشتند سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک را ذکر می کردند در حالی که $1/9$ درصد از زنان با شاخص توده بدنی 25-30 (اضافه وزن) و $36/4$ درصد از زنان با شاخص توده بدنی بالاتر از 30 (چاق) در همین گروه سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک را داشتند. این بدان معنی است که اکثر زنان در گروه غیر مبتلا که شاخص توده بدنی بالاتر از 30 (چاق) داشتند، سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک را دارا بودند. (جدول 1)

نتایج حاصل نشان می دهد که از نظر سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در زنان مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری با شاخص توده بدنی 25-30 (اضافه وزن) اختلاف وجود داشت بدین صورت که $12/5$ درصد از زنان گروه مبتلا به دیابت بارداری با شاخص توده بدنی ذکر شده سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند در حالی که $1/9$ درصد از زنان در گروه غیر مبتلا با همین شاخص توده بدنی سابقه ابتلا به این سندرم را ذکر کردند که این اختلاف از نظر آماری معنی دار است. ($p=0/042$) (جدول 1)

یافته ها نشان داد که $29/2$ درصد از زنان گروه مبتلا که شاخص توده بدنی بالاتر از 30 (چاق) داشتند سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک را ذکر

می کردند در حالی که 36/4 درصد از زنان گروه غیر مبتلا با همین شاخص توده بدنی سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند. ولی این اختلاف از نظر آماری معنی دار نیست. (جدول 1)

نتایج نشان می دهد که 16 درصد از زنان مبتلا به دیابت بارداری، سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند در حالی که سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در زنان غیر مبتلا به دیابت بارداری 6/4 درصد می باشد. آزمون دقیق فیشر نشان می دهد که بین زنان مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری از نظر سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک اختلاف معنی دار

آماري وجود دارد. (p=0/03) (جدول 2) و این بدان معنی است که بین دیابت بارداری و سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک ارتباط وجود دارد.

همچنین یافته ها نشان می دهد که شانس ابتلا به دیابت بارداری در زنانی که سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند نسبت به زنانی که این سابقه را نداشتند به میزان 2/7 برابر افزایش پیدا کرده بود که این افزایش از نظر آماری معنی دار بود. (p=0/04، CI=1/03-7/5، OR=2/78) (جدول 3)

جدول شماره 1. مقایسه فراوانی زنان در گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری بر حسب سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک و شاخص توده بدنی در مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی شهر تهران سال 1378 تا 1385

گروه	سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک شاخص توده بدنی		مبتلا به دیابت بارداری	غیرمبتلا به دیابت بارداری	جمع	آزمون دقیق فیشر
	بلی	طبیعی (کمتر از 25)				
بلی	2	20	1	29	3	P = 0/383
خیر	22	49	30	29	52	
جمع	6	7	1	30	7	
بلی	42	94	52	53	101	* P = 0/042
خیر	48	11	4	7	24	
جمع	7	11	4	11	35	
بلی	17	24	7	11	35	P = 0/479
خیر	24	35	11	35	35	
جمع	24	35	11	35	35	

جدول شماره 2. مقایسه فراوانی زنان در گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری بر حسب سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی شهر تهران سال 1378 تا 1385

گروه		مبتلا		غیرمبتلا	
		درصد	فراوانی	درصد	فراوانی
سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک					
بلی		16	15	6	6/4
خیر		84	79	88	93/6
جمع		100	94	94	100
آزمون دقیق فیشر		*0/031p =			

آزمون دقیق

*نتیجه

فیشر نشان می دهد بین دو گروه از نظر سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک اختلاف آماری معنی داری وجود دارد .

جدول شماره 3. شانس ابتلا به دیابت بارداری در زنان با سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک نسبت به زنان بدون سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در مرکز آموزشی درمانی شهید اکبر آبادی شهر تهران سال 1378 تا 1385

P-value	CI	Odds ratio	سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک
0/04	1/03-7/5	2/78	بلی
		1	خیر

بحث و نتیجه گیری

در این پژوهش از آنجائی که آزمون دقیق فیشر اختلاف معنی داری را بین زنان مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری از نظر سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک نشان داد ($p=0/03$) می توان چنین اظهار داشت که سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک با ابتلا به دیابت بارداری ارتباط دارد.

Mari Clair و همکاران در مطالعه ای که بر روی 170 زن انجام دادند میزان الیگومنوره (مهم ترین علامت سندرم تخمدان پلی کیستیک) را در زنان مبتلا به دیابت بارداری 24 درصد و در زنان غیر مبتلا به دیابت بارداری 7 درصد گزارش نمودند، (26). در مطالعه Mari Clair و همکاران نیز نتایج آزمون دقیق فیشر اختلاف آماری معنی داری را در گروه مبتلا و غیر مبتلا به دیابت بارداری از نظر سابقه الیگومنوره نشان داد، ($p=0/004$) (26). البته لازم به ذکر است که در مطالعه فوق الیگومنوره به عنوان مهم ترین علامت سندرم تخمدان پلی کیستیک مورد بررسی قرار گرفته بود در حالی که در مطالعه حاضر الیگومنوره به همراه یکی از علائم هیپر آندروژنیسم و یا سونوگرافی به

عنوان سندرم تخمدان پلی کیستیک در نظر گرفته شده است. Anttila و همکاران در مطالعه ای که بر روی 61 زن انجام دادند گزارش کردند که 45 درصد از زنان مبتلا به دیابت بارداری سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند در حالی که 6/7 درصد از زنان غیر مبتلا به دیابت بارداری سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند، (24). Anttila و همکاران نتیجه گرفتند که اختلاف آماری معنی داری بین دو گروه از نظر ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک وجود دارد، ($p=0/001$) (24). البته لازم به ذکر است که این محققان برای تشخیص سندرم تخمدان پلی کیستیک از سونوگرافی استفاده کرده بودند.

در مطالعه ای که Mikola و همکاران، Radon و همکاران، Lanzone و همکاران و Bulent و همکاران انجام دادند نتیجه گرفتند که فراوانی دیابت بارداری در زنان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک به ترتیب 20، 40/9، 16/6 و 12/8 درصد و در زنان غیر مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک به ترتیب 8/9، 3/03، 2 و 1/8 درصد است، (27، 28، 29، 23). اگر

نداشتند به میزان $3/7$ برابر افزایش پیدا می کند. ($OR=3/75$, $95\%CI=1/28-11/51$) (26) Mikola و همکاران نیز گزارش کردند که شانس ابتلا به دیابت بارداری در زنان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک در مقایسه با زنان سالم به میزان $1/9$ برابر افزایش پیدا می کند، ($OR=1/9$, $95\%CI=1-3/5$) (27). نتایج مطالعات Mari Clair و همکاران و Mikola و همکاران با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد و نشانگر این مطلب است که سندرم تخمدان پلی کیستیک شانس ابتلا به دیابت بارداری را افزایش می دهد، (27، 26). لذا توصیه می شود که سندرم تخمدان پلی کیستیک به عنوان یکی از عوامل خطر ساز دیابت بارداری در نظر گرفته شود و کارکنان مراکز بهداشتی در مراقبت های دوران بارداری با گرفتن یک شرح حال کامل از بیمار و با مشورت کردن با پزشک متخصص زنان سابقه این سندرم را در بیمار مشخص نمایند و به دلیل این که این زنان در خطر ابتلا به دیابت بارداری می باشند برنامه های غربالگری دیابت بارداری را در این زنان زودتر و با دقت بیشتری انجام دهند تا با تشخیص به موقع و کنترل مناسب قند خون در این زنان از ایجاد عوارض مادری و جنینی دیابت بارداری پیشگیری شود.

چه این مطالعات برخلاف مطالعه حاضر به صورت آینده نگر انجام شده است ولی با کمی تأمل در نتایج فوق در می یابیم که نتایج این مطالعات با مطالعه حاضر همخوانی دارد به این معنی که احتمال ابتلا به دیابت بارداری در زنان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک بیشتر است.

در مطالعه Mikola و همکاران، Radon و همکاران، Bulent و Lanzone و همکاران ارتباط معنی داری بین دیابت بارداری با سندرم تخمدان پلی کیستیک نشان داده شد، (27، 28، 25، 23). نتایج مطالعات ذکر شده موافق با نتایج مطالعه حاضر است. اما در مطالعه Haakova و همکاران و Wortsman و همکاران ارتباطی بین دیابت بارداری با سندرم تخمدان پلی کیستیک به دست نیامد، (30، 29). که نتایج مطالعات اخیر بر خلاف مطالعه حاضر است.

یافته های حاصل از این پژوهش نشان می دهد که شانس ابتلا به دیابت بارداری در زنانی که سابقه ابتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک داشتند نسبت به زنانی که این سابقه را نداشتند به میزان $2/7$ برابر افزایش پیدا کرده بود که این افزایش از نظر آماری معنی دار بود. ($OR=2/78$, $0/95$, $CI=1/03-7/5$, $p=0/04$)

Mari Clair و همکاران گزارش کردند که شانس ابتلا به دیابت بارداری در زنانی که سابقه الیگومنوره داشتند نسبت به کسانی که سابقه الیگومنوره

References

- 1- Gary Cunningham F, Norman F, Kenneth J, Larry C, Johns C, Katharine D. Williams obstetrics 21 th ed- vol 2. New York Mc Graw Hill 2001. p. 1359-79.
- 2- American Diabetes Association. Report of the expert committee on the diagnoses and classification of diabetes mellitus. Diabetes Care 1997; 20 : 1183-97.
- 3- Deitra L, Low dermilk S, Perry I. BoBak 7ed. New York, Mosby Co. 2000. p. 823-4.
- 4- Braun W, Fauci K, Tango j. Harrison's Principles of internal medicine. 15 th ed. New York mc Graw: Hill; 2001. p. 2109-12.
- 5- Larijani B, Azizi F, Pazhoi M, Bastan hag M, Marsosi V, Hossin nezhad A, et al . [Assessment of gestational diabetes

- prevalance in women referred to hospitals]. Iranian J of Endocrinology and Metabolism 1999; 2: 125-33. (Persian)
- 6- Saram K, Memarzadeh M. [Assessment of gestational diabetes prevalence in women referred to Akbar Abady hospital in Tehran]. Phd Thesis. Tehran: Iran University of Medical Sciences; 1381. (Persian)
 - 7- Daniela C. Obstetricans and gynecologists, gestational diabetes. [online] [cited 2004]. Available from URL: <http://www.Med students.Com.br/ginob/ginob4.htm>
 - 8- Engelgau MM, Herman H, Smith P J. The Epidemiology of diabetes and

- pregnancy in US ۱۹۸۸. Diabetes care ۱۹۹۵; ۱۸: ۱۰۵۹.
- ۹-American college of obstetricians and gynecologists. Gestational diabetes. Washington (DC): American College of obsterician and Gynecologists, Practice-bulletin ۲۰۰۱; ۳۰.
- ۱۰-Hare C, Johan W. Diabetic complications of diabetic pergnancis. J of Perinatology ۱۹۹۴; ۱۸: ۴۵۱-۶.
- ۱۱-Persson B, Hanson V. Neonatal Morbidities in gestational diabetes mellitus. Diabetes Care ۱۹۹۸; ۲۱ (suppl): B ۷۹-۸۴.
- ۱۲-Metzger BE, Coustan DR. Summary and recommendation of the fourth international workshop conference on gestational diabetes mellitus. Diabetes Care ۱۹۹۸; ۲۱ (suppl): B ۱۶۱-۷.
- ۱۳-American diabetes association. Gestational diabetes mellitus. Diabetes Care ۱۹۹۹; ۲۲ (suppl. ۱): s۷۴- s۷۶.
- ۱۴-Solomon CG, Willett WC, Carey vj Rich, Edwards J, Hunter Dj, Colditz GA, et al. A prospective study of pregravid determinants of gestational diabetes mellitus. JAMA ۱۹۹۷; ۲۷۸: ۱۰۷۸-۸۳.
- ۱۵-Holte J, Gennarelli G, Widellithell H, Berne C. High prevalence of polycytic ovaries and associated clinical, endocrine and metabolic features in women with previous gestational diabetes mellitus. J-Clin Endocrinol Metab ۱۹۹۸; ۸۳: ۱۱۴۳-۵۰.
- ۱۶-Dunaif A, Givens JR, Haseltine F, Merriam GR. Polycystic ovary syndrome. Cambridge Massachusetts: Black Well Scientific ۱۹۹۲: ۱۱۳۵-۴۳.
- ۱۷- Decherni , Martin , Prenol . Karente Gynecology .Gotbi N, Nikraves A , Soleimani M (editors). Tehran: Teimorzadeh Publication ۱۹۹۹: ۵۱۴-۲۰ (Vol-۲). (Persian)
- ۱۸-James R S, Philip J D , Cbarles B H, William N. Spellacy Danforth's obstetrics & gynecology. ۸th ed Philadelphia-Lippincott Williams & Wilkins ۱۹۹۹; pp: ۳۰۱-۳۰۸, pp: ۶۱۸-۶۲
- ۱۹-Farquhar CM, Birdsall M, Manning P, Mitchell JM, France JT. The prevalence of polycystic ovaries on ultrasound scanning in a population of randomly selected women. Aust NZ J Obstet Gynaecol ۱۹۹۴; ۳۴: ۶۷-۷۲.
- ۲۰-Diamanti, Kandarakis E, Koulic, Tsianateli T. A survey of the PCOS in Greek island of Lesbos: hormonal and metabolic profile . J clin Endocrinol Metab ۱۹۹۹; ۸۴(۱۱): ۴۰۰۶-۱۱.
- ۲۱-Chang RJ, Nakamura RM, Judd HL, Kaplan SA. Insulin resistance in non obese patients with polycystic ovarian disease. J Clin Endocrinol Metab ۱۹۸۳; ۵۷: ۳۵۶-۹.
- ۲۲-Knopp RH, Montes A, Childs M, Li JR, Mabuchi H. Metabolic adjustment in normal and diabetic pregnancy. Clin Obstet Gynecol ۱۹۹۱; ۲۴: ۲۱-۴۹.
- ۲۳-Radon PA, McMahan MJ, Meyer WR, Impaired glucose tolerance in pregnant women with polycystic ovary syndrome. Obstetrics & Gynecology ۱۹۹۹; ۱۹۴-۷.
- ۲۴-Anttila K, Penttila RA, Ruutiainen K, Ekblad V. Polycysticovaries in women with gestational diabetes. Obstet Gynecol ۱۹۹۸; ۹۲: ۱۳-۱۶.
- ۲۵-Lanzone A, Fulghesu Am, Cucinelli F, Guidom, pavonev, Caruso A. Preconceptional and gestational evaluation of insulin secretion in patients with polycystic ovary syndrome. Hum Reprod ۱۹۹۶; ۱۱: ۲۳۶۲-۸۶.
- ۲۶-Mary Claire H, Gregory j, Lock S, Emily E. Irregular menses: an independent risk factor for gestational diabetes mellitus. Am J Obstet Gynecology ۲۰۰۳; ۱۸۸: ۱۱۸۹-۹۱.
- ۲۷-Mikola M, Hilesmaa V, Halttunen M, Suhonen land, Titinen A . Obstetric outcome in women with polycystic ovarian syndrome. Human Reproduction ۲۰۰۱; ۱۶: ۲۲۶-۹.
- ۲۸-Bulent A, Ebru S, Levent D, Timur G. Pregnancy in infertile PCOD patients complications and outcome. J of Reproductive Medicine ۱۹۹۷; ۴۲: ۵۰۱-۵.
- ۲۹-Haakova L, Cibula D, Rezabck K, Hill M, Fanta M, Zivny J . Pregnancy outcome in women with PCOD and in controls matched by age, and weight. Human Reproduction ۲۰۰۳; ۱۸: ۱۴۳۸-۴۱.
- ۳۰-Wortsman J, De Angeles S, Futter weit W. Gestational diabetes and neonatal macrosmia in the polycystic ovary syndrome. J Reprod Med ۱۹۹۱; ۳۶: ۶۵۹-۶۱.

A Study on Correlation Between Gestational Diabetes And History Polycystic Ovary Syndrome in Women Referred to Akbar Abady Hospital in Tehran 1998-2005

Pirak A^{1*}, Atarodi Kashani Z¹, Azarkish F¹, Salehian T¹, Hagani H², Parsania Z³, Ahmad zadeh H⁴

(Received: 4 July, 2008

Accepted: 22 Dec, 2009)

Abstract

Introduction: Gestational diabetes, the most common metabolic disorder in pregnancy, causes serious complications in mothers and their fetus. So, knowing the risk factors of gestational diabetes is very important, because through understanding these risk factors it helps to establish screening programs for susceptible mothers and also early diagnosis of disorders. Furthermore, efficient control of blood sugar protects mothers against complications and consequently their fetus. The goal of our study was to evaluate the correlation between gestational diabetes and polycystic ovary syndrome.

Materials & Methods: This study was a case - control research. Pregnant women admitted at Akbar Abady hospital of Tehran were studied during 1998-2005. 188 women participated in this study of whom 94 mothers were put into the case group (with gestational diabetes) and the other 94 mothers were in the control group (without gestational diabetes). Then history polycystic ovary syndrome was investigated between the two groups. The data were analyzed using SPSS software, descriptive statistical, t- test, fisher, x², Mann- Whitney and Odds ratio.

Findings: The results of this study showed no dissimilarities between the two groups regarding the mean of age, educational level, apgar score and gravida. But there was significant difference in history oligomenorrhea, kind of delivery, mean of the new-born weight and gestational age and body mass index in the two groups. Also, the results showed significant relations between those with gestational diabetes and women without gestational diabetes with the history of polycystic ovary syndrome. (p=0/03)

Discussion & Conclusion: Considering the results of our study indicating significant relations between diabetes and history of polycystic ovary syndrome, it seems necessary to establish screening programs in women with history of polycystic ovary syndrome, while early diagnosis of gestational diabetes protects mothers and their fetus against any complications.

Keywords: gestational diabetes, polycystic ovary syndrome, diabetes screening, pregnant women

1. Dept of Midwifery, Nursing & Midwifery School, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

2. Dept of Nursing, Islamic Azad University of Semnan, Semnan, Iran

3. Dept of Statistics, Information & Management School, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

4. Dept of Physiology, Faculty of Medicine, Zahedan University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

*(corresponding author)

